

**ZBIRKA PESMI SODELUJOČIH NA
BRALNEM MARATONU, 19.7.2011,
NA TEMO POTUJMO DRUGAČE**

Zbrala: Urša Žiger

Maribor, september 2011

Kazalo

POSLEDNJI VLAK	2
NA KRILIH DOMIŠLIJE	3
SELITEV	3
MLADOST.....	5
POTOVANJE NA VALOVIH DOMIŠLIJE.....	6
POTOVANJE NA OTOK VESELJA	8
Z DOMIŠLIJO NAOKROG	9
MORSKA PUSTOLOVŠČINA.....	10
NARAVA	11
POTUJEM DRUGAČE	12
MOJA POT.....	13
KAM JE ŠEL TA SVET.....	14
SVET.....	15
NARAVA.....	16
V NARAVI	17
AVTOCESTA.....	18
POTUJMO DRUGAČE	19
POTUJEM DRUGAČE	20
POTUJMO DRUGAČE	21

POSLEDNJI VLAK

Polnoč odbila,
odhajam v mrak,
v daljavi slišim
zadnji vlak...

Na peronu sam slonim,
kot bleda senca tam stojim,
mrazijo dežne kaplje mi obraz,
v hladnem zraku sliši se znani glas,
ki me spominja na poslednji vlak.

Vlak počasi pripelje,
a v trenutku izbriše mi vse želje.

Črn in puhast se mi zdi,
brez volje in brez želje,
me na potovanje odpelje.

Vozim se po dolini,
po gričih in po ravnini,
a vseeno volje mi ne mine.

Včasih vlak se ustavi
in me strah postane,
saj ne vem kakšne ima težave.
Zdaj, ko na napisu vidim cilj,
se odrešim vseh dolgih milj.
Vse bližje postaji vlak se pelje
in čutim vse svoje skrite želje.

Kuku, kuku!

Budilka se oglasi.

Spomnim se, da sem bil na potovanju,
po skritih kotičkih moje domišljije.

Mama pravi, da so bile le sanje,
a jaz mislim, da so bile drugačne,
ter začasne... - z vlakom.

Matej Žnidarič, 9. A
OŠ Dušana Flisa Hoče

NA KRILIH DOMIŠLJIJE

Na krilih domišljije potujem tja stran,
tja stran,
v oddaljeno deželo sanj.
Se dvigam visoko,
spet padam nizko,
potujem naravnost
mimo gradov iz oblakov,
tja v sanje domišljijskih junakov.
V sanjah imajo oblaki čajanke,
v sanjah se mavrice vijejo kot zanke,
v sanjah so drevesa iz čokolade,
v sanjah so gore iz marmelade.
V sanjah tečejo potoki limonade,
morja so polna oranžade.
V sanjah potuješ na konec sveta,
ali pokukaš za sedem gora,
v sanjah greš mimo sedmih voda,
tja na konec vodnjaka želja.

SELITEV

Naša hiša se je odločila,
da selitveno pogodbo bo sklenila
in čim prej se preselila,
tako vsem je sporočila :« Dragi moji sostanovalci čas je,
da preselimo se.«
Pa vsi so se spogledali
v njihovih mislih se pojavil je direndaj,
nad glavami pa velik vprašaj,
pa vsi so mrko gledali
in vzklikali: » Ampak zakaj?«

Pa hiša jim jasno
in glasno odgovorila je: »Tukaj mene moti hrup,
ki spravlja me v obup.
Motijo me čenčaste sosede,
ki povzročajo veliko zmede,
ko na glas kričijo za katero zelenjavo na tržnici naj se odločijo.
Motijo me tudi mulci, ki na ulici z žogo norijo,
mi z razbitim oknom grozijo,
od strahu mi že strešniki sivijo.
Še najbolj pa me motijo cucki,
ki noč in dan lajajo v nedogled,
za takšno razdaljo ne pomaga niti daljnogled!«
Ko naša hiša vse probleme je naštela,
globoko samo je zajela: »Tako,
odločitev padla je, preseljevanje se lahko začne!«
Okna nemudoma vsa so se zaprla,
vrata na strežaj so se odprla,
preproge vse so se zvile
in skozi vrata na ulico zavile.
Tako čez vrata vse skakalo je,
šli so stoli in pa mize,
obešalnik in postelja od tete Lize,
vse rože in pa slike,
vse omare in pa kavč,
vsa kuhinjska in kopalniška oprema, a nastala je dilema.
Ni selitvenega tovornjaka, kam šla bo vsa navlaka?
Vsa navlaka in pa hiša,
je kar pot pod noge vzela, in po ulici navzdol je odhitela.

Ana Marija Zupanič
OŠ Miklavž na Dravskem polju

MLADOST

Mladost je nekaj,
kar imajo samo mladi
in kar cenijo samo starejši,
drugače mladost hitro bo minila,
grenko – sladke spomine bo pustila.

Nikar ne bodimo naivni,
ampak močni in pozitivni.
Nikar ne delajmo norosti,
ne zapravimo svoje mladosti.
V mladosti delaj tiste stvari,
ki jih imaš rad ti,
ne tisto kar se drugim prav zdi.

Filoreta Morina, 8. razred
OŠ Maksa Durjave

POTOVANJE NA VALOVIH DOMIŠLJIJE

Ko zaprem oči,
se cel svet okrog
mene zavrti.

Tako okrogel je
in lep in samo
en v vesolju vsem.

Najprej sedem
na kolo in urnih
nog popeljem se
v Azijo.

Tam ogromno
različnih je ljudi, ki na
kolesih obvozijo
vse svoje dolge poti.

Ko na Mount Everest
se odpravim,
pod meno

vso Azijo pozdravim.
Sedaj pa že bosih nog
tekam po vsej Afriki
naokrog.

Tam vsi ljudje
preprosti so in kljub skromnosti
veseli so.

Severno Ameriko sem
s konjičkom prečesala,
nato pa na zmaju se
v Južno Ameriko še
popeljala in v Braziliji
malo zaplesala.

Iz vročine sem na hladno Antarktiko odšla,
kjer z vlečnimi psi
vso belo pot sem obšla.

V Avstraliji srečam
številne znance in vse starejše prebivalce.

Zdaj v kočiji obkrožam
Evropo, kjer doma sem tudi jaz
in kjer najlepša je prav moja vas.

Zdaj vsi pridružite se mi na
poti in planetu našemu priskočimo
nasproti.

Poskrbimo vsi za njega mi,
da narava preživi.

Ko zjutraj prebudi me mamin
glas, zavem se, saj to sem samo jaz,
le majhna misel, ki mogoče lahko
bi se slišala v vsako mesto, vas
ali pa na cel planet naš.

Ivana Eva Kopše
OŠ Rada Robiča Limbuš

POTOVANJE NA OTOK VESELJA

Danes vreme sončno je,
pravo za potovanje.
Zažvižgam si, k meni priletijo ptice,
sedem njihove perutnice.
Gospa z morja,
prepelje me na drugo stran otoka,
kjer me že čaka prijateljica Mica
in od veselja joka.
Z Mico odjahava do ranča in
tam naju že čaka pomaranča.
Na otoku z eko klimo
vsi se radi veselimo.
Pogoj, da prideš k nam
pa je seveda eko plan.

Julija Hedl
OŠ Rada Robiča Limbuš

Z DOMIŠLJIJO NAOKROG

Potujmo drugače, z
vozili na baterije,
sonce, veter dali
celo na sladkarije?
Le zakaj bi avtomobile rabili?
Zakaj ne bi preprosto hodili?
Le zakaj bi napeto trošili,
ter zakone narave kršili?
A najboljše je potovati
z domišljijo.
Na primer, z vlakom iz
čokolade, z zvezdo ali
z oblakom?
No, zagotovo je domišljija
najboljše gorivo!

Lea Diana Dajčman, 5. A
OŠ Janka Padežnika

MORSKA PUSTOLOVŠČINA

Hura počitnice, toplo morje in dopust,
že hodimo okrog nasmejanih ust!

Odpravimo se proti morju,
nato po vodi proti širnemu obzorju.

Hoteli smo potovati drugače,
zato nismo najeli motornjače.

Potovali smo na veter
in napredovali meter po meter.

Ko pa veter šel je proč,
prišli delfini so na pomoč.

Delfine hitro osedlamo,
proti obali se podamo.

Delfin skače in skače,
jaz pa potujem drugače.

Maja Pongrac, 5. A
OŠ Janka Padežnika

NARAVA

Vedno, ko gledam v daljavo,
vidim lepo, zanimivo naravo.

V naravi vseč so mi drevesa,
ena od njih je recimo cipresa.

Tam so tudi različne živali,
majhne, velike, nevidne za starčke z očali,
zato je boljše, da jih vidiš, ko si še mali.

Tam so jezera, v njih kristalno čista voda,
na njem pa dva zaljubljena laboda.

V Sahari sprehaja se kamela,
v Savani te do smrti piči tarantela.

Eh, hec, sreča te gazela!
Nad živalmi si očaran, ko v rit piči te čebela.

Zato jo varujmo, ker lepa je narava,
ker zanjo ne skrbi čisto vsaka država.

Lucija Lešnik Bolnar, 7. razred
OŠ Malečnik

POTUJEM DRUGAČE

Pot je dolga,
konca ji ni,
a popotnik kar naprej
na njej se mudi.
Na vsako pot odpravi se peš,
tako ohranja svet čist.
Videl je že čudesa sveta,
a vedno znova,
ga sila na pot poda.
Ko prikoraka domov,
utrujen od dolge poti,
h kaminu se usede,
a dolgo ne zdrži,
saj vedno znova,
na pot si želi.
Ker popotnik ve,
da poti res nikdar konec ni
z zapečka ni moč videti sveta,
zdaj pot v daljave je odšla,
sledil ji bo, če moč mu da.
Hodil bo z utrujenimi nogami,
saj širša cesta ga ne premami.
Na razpotju mnogih opravkov in poti.
In kam potem? Ne vem.

Maruša Pokeržnik, 7. razred
OŠ borcev za severno mejo

MOJA POT

Novo jutro, nova luč,
ko da je skrivnostni ključ
na tej poti hrepenenja
do vseh radosti življenja.
Veli kovček zdaj spakiram,
in še poljubčke pobiram.

Slovo je težka reč,
ampak nekaj je treba počet.
Končno že odidem in se
za ovinkom skrijem.

Sedem na klop
in hop! Klop je razdrta,
jaz pa v bolečini zaprta.

Hitro zdaj na noge,
ki so že uboge.

Sonce me na obraz obseva
z mano plešejo drevesa.
Ob poti srečam mlinarja,
čisto čudnega v obraz,
zdi se, da je doživel poraz.

Sonce poleti za oblake
in dež kaplja v velike mlake.
Kmalu sonce spet posije
in mene senca pokrije.

To je presenečenje,
nekdo mi ponudi kolo,
za krmilo zagrabim,
in se domov odpravim.

Tu je bil ključ do uspeha!
Zdaj pa živela bom zdravo,
to bo pravo!

Maša Čačić, 6.A
OŠ Rada Robiča Limbuš

KAM JE ŠEL TA SVET

Želim, da bila bi reka
naša Drava,
vsaj tako bistra in modra
kot je Soča zelenomodra.
Ljudje, otroci samo še pred
televizijo in pred računalnikih sedijo.
Lepote Slovenije pa številne sprehode nam nudijo,
čakajo na nas in molčijo.
Vendar ne, nekateri se še na
sprehodu ne sprostijo,
ko pa jim telefoni ves čas zvonijo.
Prelep svet je ves čas z nami, čaka nas,
pa naj ga kdo ZAGRABI!

Metka Marčič, 6. A
OŠ Rada Robiča Limbuš

SVET

Ptice letijo,
vagoni hitijo,
vsi ljudje si sreče želijo,
izumijo naprave,
takšne ta prave,
ki za ljudi dobre so,
a le malokdo se vpraša,
na koga se to nanaša,
zato skupaj stopimo,
in ta svet popravimo.
Potujmo drugače,
saj gozdovi niso igrače.

Nina Kobilica, 7. razred
OŠ borcev za severno mejo

NARAVA

Narava je življenje,
je moja glava.
Tam se vedno dobro
počutim. Včasih vidim
mavrico in pomislim
na deželo nad njo.
V tisti deželi šumi
velik slap, kjer
letajo najlepši
metulji in vile.
Spodaj, pa tiho
sedim na travi
in pozorno poslušam
ptice, zelo lepe sinice.

Nina Polanec, 7. razred
OŠ Malečnik

V NARAVI

V naravi je vedno takšen mir,
da lahko igram klavir.
Kadar zunaj poje ptica,
se mi dvigajo lica.
Najlepša je zelena trava,
ko pogledam, je sama bleščava.
V naravi dostikrat vidim gore,
delam kot furore.
Ko pogledam majhne živali,
jih vidim le z očali.
Večkrat grem na zrak,
zato imam rada bivak.
Narava je zelo zanimiva,
ker je v njej velika ofenziva.

Slovar

Furore – navdušenje, občudovanje

Tea Šimat, 6.A
OŠ Malečnik

AVTOCESTA

Po avtocesti navzdol,
v slušalkah poslušam glasno rock 'n' roll.
Široko obzorje
se pretaplja v morje.
Gore se strnejo v gozd,
med vsem tem pa siva pot.
Ovinek in predor
in še glasneje rock 'n' roll.
Planota za planoto se dviga,
med njimi pa sonce se skriva.
Okoli razteza se gorski relief,
avtocesta pa, ob veličini skoraj nevidna, teče počez.
Odcep na regionalno cesto
in takoj za tem mesto.
Prej vožnja čisto nora
je zdaj monotona.
Avtocesta ima tukaj svoj stop,
rock 'n' roll pa je zdaj hip hop.

Teja Gerjovič, 8.A
OŠ Franca Rozmana Staneta

POTUJMO DRUGAČE

Potujmo drugače
in oblecimo si kratke hlače,
ter vzemimo še tri krtače
in odidimo v svet.
Ko pridemo v svet
ugotovimo, da je lep
in se odločimo za polet.
Ker polet ni okej,
gremo peš naprej.
Ko pridemo peš do konca
tam čakata nas dva lonca
tam sta zato, da si izdelamo kolo.
Ko nimamo več s kolesom kaj za počet,
gremo v avto čepet,
avto glasno brni, nas pa to veseli.
Tako zdaj okoli sveta smo prišli
z vsem smo se vozili
in lepo smo se imeli.
Delno opravljena misija je naša
dalje naloga še vedno je naša
skrbimo dalje še za svet
pa vedno bo lep.

Vita Krump
OŠ Draga Kobala

POTUJEM DRUGAČE

Peljem se z ladjo – na krovu je gneča,
vozim se v avtu, spet je rdeča!
Čakam na dvigalo – polno ljudi,
grem na letalo, pilot zamudi.
Kar naenkrat se zazdi,
svet narobe se vrti!
Vsi vlečejo kot jare kače...
ampak jaz POTUJEM DRUGAČE.
Ne grem z ladjo, raje plavam v vodi,
sem ena redkih, ki po pločniku hodi.
Po stopnicah pohitim – kakšen kilogram izgubim,
namesto da šla bi z letalom, z domišljijo pohitim.

Staša Kucer, 7. A
OŠ Dušana Flisa Hoče

POTUJMO DRUGAČE

Ptica na nebu svobodno leti,
prodira skozi oblake,
uživa vsak trenutek brez skrbi ter
se ne zaveda človekove napake.

Veter ji podpira krila,
do zdaj je še zrak dokaj čist,
a so draga živa bitja vredna,
da prenašajo človekovo zavist?

Koliko izpušnih plinov gre v zrak z samo eno vožnjo?
Od narave bomo počasi dobili tako imenovano grožnjo!

Lahko bi se človek zamislil,
da je bolj zabavno hoditi peš in
o svojem dejanju pomislil.

Dosti je načinov, da lahko pomagamo ter,
da grožnjo od narave premagamo!

Gremo peš!

To je zdravo, veš?

S tem nekaj dobrega naravi storimo in
svoj telesni duh osvobodimo.

Vsak si želi živeti zdravo,
zato sedi na kolo,
za zdravo telo.

In vsak si želi, da bi rekel:

Če hočemo, da nam srce od sreče skače,
POTUJMO DRUGAČE!

Patricija Jamar, 8. B
Oš Angela Besednjaka